

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΛΑΤΙΝΙΚΑ - Ο.Π. ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ (06/06/2024)

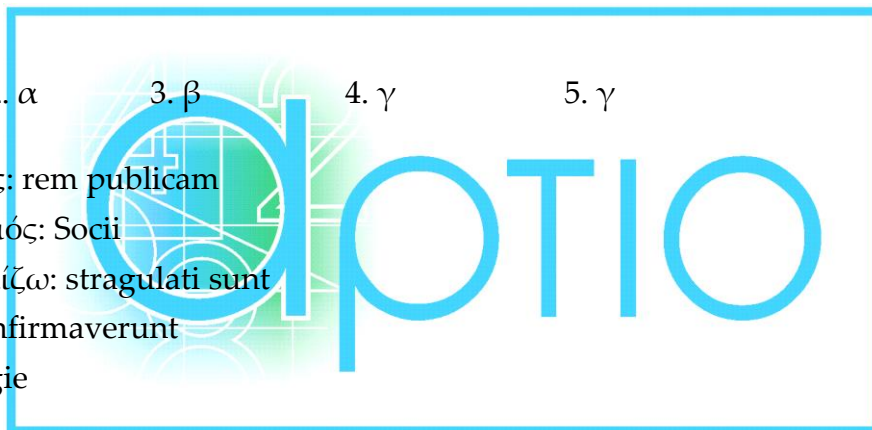
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. (19) Όταν ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος ήταν ύπατοι, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας πάρα πολύ αριστοκρατικής καταγωγής, αλλά πάρα πολύ διεφθαρμένου χαρακτήρα, συνωμότησε ενάντια στην πολιτεία. Τον είχαν ακολουθήσει μερικοί ένδοξοι, αλλά φαύλοι άνδρες. Ο Κατιλίνας διώχτηκε από την πόλη από τον Κικέρωνα. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

(42) Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνον αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν πως αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω πως, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανείς δε θα είναι τόσο ανόητος, που να μη βλέπει πως έγινε συνωμοσία, κανείς τόσο αχρείος, που να μην το ομολογήσει.

B1. 1. β 2. α 3. β 4. γ 5. γ

B2. ρεαλιστής: rem publicam
σοσιαλισμός: Socii
στραγγαλίζω: stragulati sunt
φίρμα: confirmaverunt
ρήγας: regie

Γ1.

nobilissima genera

clariores clarissimi

cuiusdam

viros

urbium

carcer

spe

sententiam

multum plus plurimum

earum

coniuratio

Γ2α.

Ρήματα σε υποτακτική: pervenerit, videat, fateatur

Απαρέμφατα Ενεστώτα: pervenire, videre, fateri

Γ2β.

coniurem

consequuntur

expellebas

deprehendi

aluissemus

nascituram

dic

intellectu

esse

Δ1.α.

ingenii είναι γενική της ιδιότητας στο **vir**

ex urbe είναι εμπρόθετος προσδιορισμός κίνησης από τόπο στο **expulsus est**

eius είναι γενική κτητική στο **socii**

non credendo είναι απρόθετη αφαιρετική γερονδίου που δηλώνει τρόπο στο **confirmaverunt**

factum esse είναι ειδικό απαρέμφατο αντικείμενο στο **dicerent** (id), ετεροπροσωπία

Δ1.β. qui non fateatur: δευτερεύουσα επιρρηματική αρνητική αναφορική συμπερασματική πρόταση που αναφέρεται στο **neminem**. (Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία **qui**), εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το αποτέλεσμα στα λατινικά θεωρείται υποκειμενική κατάσταση. Ειδικότερα, με υποτακτική ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου. Υπάρχει ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων, γιατί το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός κύριας με δευτερεύουσα πρόταση). Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο **fore**. Στην κύρια πρόταση υπάρχει το επίρρημα **tam**.

Δ2.α. **Antonius, alter consul, Catilinam ipsum cum exercitu suo/eius proelio victum, interfecit.**

Δ2.β. Ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη, που έχει θέση επιρρηματικού προσδιορισμού του χρόνου στο **coniuravit**. Οι αφαιρετικές **Marco Tullio Cicerone** και **Gaio Antonio** λειτουργούν ως υποκείμενα και το **consulibus** κατηγορηματικός προσδιορισμός στα παραπάνω.

► **Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent.**